

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 173/2022-6

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara (sudca spravodajca) a sudcov Jany Baricovej a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej euroadvokátom JUDr. Lubomírom Müllerom, Symfonická 1496/9, Praha 5, Česká republika, proti postupu Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Nt 6/2019 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 19. novembra 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Nt 6/2019 (ďalej len „napadnuté konanie“). Súčasne navrhuje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov, priznal jej primerané finančné zadosťučinenie v sume 1 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Obsahom ústavnej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky, že okresný súd v napadnutom konaní neprejednal ani nerozhodol o jej návrhu zo 4. apríla 2019, ktorým sa domáha vyslovenia účasti jej zomrelého otca [REDAKOVANÉ] na súdnej rehabilitácii, čím malo dôjsť k porušeniu jej namietaných práv. V tejto súvislosti sťažovateľka uviedla, že v napadnutom konaní podala sťažnosť na prietahy v konaní, ktorú podpredseda okresného súdu vyhodnotil ako dôvodnú a v písomnosti označenej ako „Oznámenie“ č. k. 1 SprV 382/2021 z 28. septembra 2021 (ďalej len „oznámenie“) sťažovateľku informoval, že prejednávacia právna vec bola pridelená novému zákonnému sudcovi, a to z dôvodu odchodu predchádzajúceho sudcu na Krajský súd v Bratislave. Sťažovateľka v závere ústavnej sťažnosti požiadala o priznanie primeraného finančného

zadosťučinenia a zároveň akcentovala, že napadnuté konanie má pre jej osobu zvýšený význam, pretože sa domáha rehabilitácie svojho otca, ktorý mal byť ešte za minulého režimu nezákonne perzekvovaný.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky o porušení jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

4. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že popri uvedení petitu je ďalšou povinnosťou sťažovateľa, aby svoju ústavnú sťažnosť náležite odôvodnil, t. j. aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. Okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie ústavnej sťažnosti obsahovať najmä právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu. Nedostatok odôvodnenia sťažnosti vyvoláva významné procesné dôsledky (m. m. IV. ÚS 359/08, IV. ÚS 198/2012, IV. ÚS 54/2014, II. ÚS 594/2016).

5. Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len so zreteľom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého orgánu verejnej moci nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 280/2020). Pre posúdenie prípadných prietahov v konaní orgánu verejnej moci sa preto o to viac vyžaduje náležité odôvodnenie ústavnej sťažnosti a chronologický opis (aspoň čiastočný) skutkového stavu, ktorý by ústavnému súdu už po oboznámení sa s obsahom ústavnej sťažnosti umožnil vytvoriť si základnú predstavu o spôsobe vedenia napádaného konania (I. ÚS 266/2021).

6. Argumentácia predstavená sťažovateľkou je prevažne založená na všeobecných a strohých tvrdeniach bez uvedenia konkrétnych skutočností umožňujúcich reálne posúdenie ich negatívneho materiálneho dopadu na jej osobu a jej právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti len pomerne abstraktne uvádza, že návrh na začatie konania bol podaný okresnému súdu pred viac ako dva a pol rokmi (ku dňu podania ústavnej sťažnosti, pozn.), súd prvej inštancie predmetný návrh neprejednal, v napadnutom konaní meritórne nerozhodol a predmet sporu predstavuje jednoduchú právnu vec, v ktorej nie je potrebné vykonať náročné dokazovanie. Sťažovateľka (zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, pozn.) však prípadné obdobia nečinnosti všeobecného súdu v napadnutom konaní nijako nekonkretizovala, nedefinovala, v čom mala spočívať alebo ako sa prejavila pomalosť, nesústredenosť, alebo nehospodárnosť konania. Sťažovateľka neuviedla ani prípadné procesné eventuality (napr. odstraňovanie nedostatkov podania, prerušenie konania, a pod., pozn.), ktoré mohli v namietanom konaní nastať a ovplyvniť rozporovanú dĺžku napadnutého konania. Z obsahu ústavnej sťažnosti a ani z priloženého oznámenia preto nie je zrejmé, akým presne špecifikovaným postupom okresného súdu v napadnutom konaní mali byť sťažovateľkou namietané práva porušené.

7. Ústavný súd v prípade sťažovateľky nepristúpil k výzve na odstránenie zisteného nedostatku ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pretože zistený rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí, aký vyplýva z ústavnej sťažnosti sťažovateľky, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, pričom z publikovanej judikatúry jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom ustanovených náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010, I. ÚS 280/2020). Ústavný súd poukazuje aj na skutočnosť, že sťažovateľka je zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom a prípadná výzva na odstránenie nedostatku spočívajúceho v absencii náležitého odôvodnenia ústavnej sťažnosti by *de facto* znamenala suplovanie úkonov právnej služby a povinnosti advokáta postupovať s odbornou starostlivosťou [§ 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, pozn.], čo nie je žiadnym spôsobom akceptovateľné (m. m. II. ÚS 117/05, IV. ÚS 267/08, IV. ÚS 213/2010, II. ÚS 660/2016).

8. V konklúzii uvedeného a v spojení s § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd konštatuje nedostatočnosť odôvodnenia ústavnej sťažnosti sťažovateľky, čo je dôvodom na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom.

9. Z dôvodu odmietnutia ústavnej sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľky nezaoberal, keďže rozhodovanie o nich je podmienené vyslovením porušenia označených práv.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. marca 2022

Miloš Maďar
predseda senátu